

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 194.

V Ljubljani, v soboto 27. avgusta 1887.

Letnik XV.

Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!

Žalosten je stan današnjim delavcem, med njimi tudi rokodelcem; splošna je ta tožba in opravičena. Kako jim pomagati? to vprašanje se pogosto ponavlja. Na različne načine so skušali v novjšem času pomagati revnemu delavskemu stanu. Imenujeta se pogosto vzlasti dva moža: Prvi je Ferdinand Lassalle, ki zahteva, da mora država pomagati delavcem. Bogatinom naj se vzame potrebni denar in napravijo naj se delavnice; čisti dohodek dela uživajo delavci, katerim naj se dá v ustavnem življenju splošna volilna pravica. — Drugi, Schulze, misli, da bi si delavci sami lahko pomagali, ako snujejo med seboj zadrage, ako združijo svoje male glavice v veliko glavico ter delajo potem skupno s pomočjo strojev. — Mnogo je že let, odkar se oznanjuje ta evangelij — a vse je ostalo večidel le glas vpijočega v puščavi; ti ljudje so le govorili in pisali, a delali niso; drugače pa je mislil Ad. Kolping, oče katoliškim društvom rokodelskih pomočnikov; glasilo mu je bilo: „Dejanjska ljubezen ozdravlja vse rane, gole besede le množijo bôl!“ — Spominjati se moramo tudi mi Slovenci s hvaležnostjo tega moža, ki je pripomogel, da se je tudi v Ljubljani ustanovilo katoliško društvo rokodelskih pomočnikov, ki se bo kakor gospodar vselilo jutri v svojo lastno hišo, blagoslovljeno po mil. knezu in škofu Ljubljanskemu.

Kdor pozná razmere rokodelskega stanú, vé, koliko vrednost imajo v naših časih katoliška rokodelska društva. Kaj namreč je pglavitni vzrok, da propada rokodelstvo, da se revščina vseljuje med rokodelce? Kakor Kolping, tako tudi mi vemo, da so nastopili za delavce slabi časi, odkar so začeli opuščati lepe in častitljive stare navade, odkar so nehali posvečevati dneve Gospodove, odkar vedno bolj in bolj odpadajo od krščanstva. — To je bilo Kolpingu znano; vero in življenje po veri uvesti v delavnico, to je edino pglavitno zdravilo za delavsko revo. Toda kje in kako to začeti? Pri odraslih, razvadam privajenih se ne opravi mnogo, mislil si je

Kolping, začnimo pri nedoraslih, začnimo pri rokodelskih pomočnikih, katerih reva je bila Kolpingu, bivšemu rokodelskemu pomočniku, najbolj znana. Zato izdá leta 1848 knjižico, v kateri govori obširno o važnosti društva rokodelskih pomočnikov. „Bratje“, kliče ob koncu knjige, „delavci v vinogradu Gospodovem, pojdite srčno na delo! Čas zahteva mnogo od nas; delujoča ljubezen dela čuda...“ „Sredi nemira (to piše leta 1848) bomo zidali hišo miru, postavili bomo križ na streho in varoval jo bo blagoslov božji!“

In šli so delavci na delo po širnem svetu, šli na delo tudi v Ljubljani. Tudi v našem mestu se je namreč 29. aprila 1855 ustanovilo enako društvo; zaslug največ pri tem ima nepozabljeni gosp. dr. L. Vončina, kteremu v znamenje hvaležnosti položé jutri venec na njegov prezgodnji grob. — Tudi tedaj je bila v Ljubljani lepa slovesnost. Po sveti maši, kakor piše „Danica“ istega leta, zbralo se je mnogo občinstva v dvoru kneza Turjaškega, kjer izraža v zboru dr. Vončina svoje veselje, da se je ustanovilo to prepotrebno društvo tudi v Ljubljani. Za njim pozdravi v škofovem imenu stolni prošt dr. Simon Ladinič novo društvo, veleč, da je katol. škofu dolžnost na vso moč podpirati katoliška društva. Da je pa katoliško rokodelsko društvo katoliško, kaže njegovo glasilo: „Vera in čednost, delavnost in pridnost, jedinstvo in ljubezen, dobrovoljnost in kratek čas!... Na to je tedanji predsednik deželne sodnije, g. Ed. Još, pojasnjeval, v koliko korist da so rokodelska društva, in med drugim tudi novemu društvu priporočá, da naj se udje nikdar ne sramujejo očitno spoznavati svete vere, da naj med seboj ohranijo mir in jedinstvo, kajti duh krščanstva je ljubezen.

Leta 1856 bil je za rokodelsko društvo 4. majnik vesel društven praznik; isti dan je namreč prišel Kolping sam v Ljubljano in osebno izročil zastavonoši novo društveno zastavo. Takrat je pri zboru tudi govoril društvenikom nekaj očetovskih besed. „Rokodelska društva — rekel je — skušajo zboljšati žalostne rokodelske razmere s poučevanjem v verskih resnicah in v tistih strokah, ki so rokodelcu potrebne.“ Priporočevaje mlado društvo vsem pri-

čujočim in vsemu Ljubljanskemu mestu, sklene svoj govor.

Ta govor našel je ugodno zemljo med Ljubljancami; krasna hiša, ki se dviguje v našem mestu, priča, da ima rokodelsko društvo mnogo prijateljev, posebno v stolnem mestu, ker ž njih radodarno pomočjo si je društvo sozidalo novo hišo. Te besede niso bile zastoni, to pričajo tudi rokodelska društva, ki so se ustanovila po prizadevanji gorečih človekoljubov v Št. Vidu nad Ljubljano, kjer imajo društveniki — hvala Bogu in blagim dobrotnikom — tudi že svoj krasni dom; v Novem mestu, kjer bodo že tudi skoro imeli lastno hišo, in v Kamniku, kjer se je društvo osnovalo v najnovejšem času.

28. avgust l. 1887 zapisan bo s zlatimi črkami v zgodovini Ljubljanskega katoliškega društva rokodelskih pomočnikov. Dal Bog, da se s tem dnem društvo še bolj razširi in vtrdi med Ljubljanskimi rokodelskimi pomočniki, da dobi mnogo novih prijateljev in podpornikov med mojstri in drugimi meščani, da toliko boljše vspeva in dosega svoj namen. Prav posebno pa želimo, da se ta dan zberó prav v obilnem številu prijatelji rokodelskih pomočnikov iz slovenskih mest, da se tu podučé in navdušijo za prepotrebno društvo, ter je z blagoslovom božjim ustanové po vseh slovenskih trgih in mestih. Delo je plemenito, dela in znoja vredno. Bog z društvom! Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!

—n.

Einspielerjeva slavnost.

(Dalje)

Slovenski kmetje, prevdarite te besede, ktere Vam polagam na srce v duhu in smislu našega Andreja! Oklenimo se sv. vere, oklenimo se svojega premilega jezika!

„Vse za dom“ je drugi klic Andrejev. Da, za dom, za krasni dom bje nam srce, saj:

„Mogočno se dvigajo naše goré,
Ozirajo se na četoče polje,
Pošiljajo tako mu bistrh vodá;
Navzdol se podvzajo hčere gorá,
Pozdravljajo rod, ki se dviga na dan,
I last imenuje goró ino plan!“

LISTEK.

Odlični Kranjci.

Domovine dika in ponos so odlični rojaki — več ko takih kateri kraj šteje, bolje sloví. V tem oziru materi Slavi slavo pomnožiti, zbiram že več let imena slovenskih sinov, ki so bili v kak višji stan dospeli. V naslednjih vrsticah hočem spoštovane čitatelje „Slovenca“ seznaniti z nekterimi duhovniki, ktere je Kranjska porodila, da se njih imena pozabljivosti rešijo. Da pa precej obširno tvarino ložej pregledamo, razvrstili smo imena krajev in oseb po abecednem redu.

1. Brezovec pri Ljubljani.

Turk Lukež, Brezovčan, je bil od Lavantinskega škofa Lenarta posvečen v soboto („Sicientes“) l. 1515. v subdijakona, na veliko soboto t. l. pa v dijakona.¹⁾

2. Cerklje, zeló stara župnija pri Kranji, je porodila več duhovnikov.

Kos Aleš, rojen 13. julija 1793, je bil v mašnika posvečen 18. septembra 1819. Kapelanoval je v Bohinjski Bistrici do oktobra 1822, na Breznici do jeseni 1824, v Radovljici do pusta 1825, v Kamniku do 10. oktobra 1826 in naposled do 3. oktobra 1834 v Naklem. Potem je postal farni vikarij v Hotedersčici. L. 1864. je šel v pokoj v rojstveni kraj, kjer je tudi umrl.¹⁾

Sauerle Lovro. L. 1640. v mašnika posvečen, je pastiroval v Cerkljah dve leti, v Velešovem tri leta, v Mengši dve leti in v Čemšeniku tri leta. Potem je bil 1650 do 1652 vikarij pri sv. Janžu na Peči na slov. Štajarskem.²⁾

Šimenič Janez Krizost, zeló učen bogoslovec in slaven pridigar, je služil nekaj časa za duhovnega pomočnika pri sv. Ksaverju na Stražah, a l. 1722. je postal vikarij v Podčetrtku. Umrl je od mrtvouda zadet v Mengši, kjer je zadnji čas bil beneficiját.³⁾

¹⁾ A. Koblar, „Zgodovina fará Ljubljanske škofije“, II., 95.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, V., 316.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum u. die Diöc. Lavant“, II., 103.

Walich Lenart „ex Circlex. habens Indultum applicum a Rddmo pptre et dnno Petro Paulo Vergerio Legato a latere etc.“, je bil od Lavantinskega škofa Filipa posvečen na binkoštni ponedeljek (17. maja) 1535 v subdijakona, v torek potem v dijakona, v sredo pa v mašnika.¹⁾ 1546 in 1547 je bil vikarij na Rečici.²⁾

3. Črnomelj na Dolenjskem je rojstven kraj sledečih duhovnikov:

Majerlič Matija. Rojen dné 23. febr. 1760, je bil 26. aprila 1791 v mašnika posvečen. Z dekretom od 1. avgusta 1796 je bil od sv. Ilija pri Turjaku, kjer je od l. 1794. kapelanoval, premeščen za vikarija v Celje. Ondi je služboval do 28. maja 1804, ko je postal župnik v Teharjah. Dné 10. februvarija 1826 je stopil v pokoj in je umrl v Teharjah 18. decembra 1827.³⁾

Panijan Janez Krst. Rojen l. 1734., je

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., 187.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, III., 342, in Celjska kronika, 252.

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

V domu narod bodi srečen! Da pa doseže srečo, treba mu duševnega in gmotnega blagostanja. Za vse to je vrlo delal naš slavljeneec, ki je za nas na Koroškem to, kar je bil oče Bleiweis na Kranjskem.

Domoljubje pa ne obstoji v sami lepi besedi, marveč tudi v delu. Delajmo po vzgledu svojih buditeljev za ljudsko blagostanje, ki veli med drugim: „pusti vsakemu svoje“ in „ljubi bližnjega kakor samega sebe v imenu Gospodovem“. Mi hočemo srečno domovino, mirno domovino. Miru pa nikakor ne kalimo, če zahtevamo za nas iste pravice, kakor jih poseda naš nemški sosed. „Sovraštva v srci našemu ni“, saj vemo, da vera nas uči, da „narod je narodu lik kakor brat je bratu“, saj smo, kakor neumrli pesnik poje v „Krstu pri Savici“:

„Saj smo očeta jednega sinovi,
Ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi“.

Dalje nam kliče Andrej: „Vse za cesarja!“ Od nekdanj zvesti smo Avstrijci, saj že pesnik naš poje: „Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovence ne gane“. Naši slovenski sinovi so na mnogih bojiščih kri prelivali za Avstrijo, za habsburško slavno hišo in za cesarja. Mi smo dobri Avstrijci in hočemo mogočno Avstrijo. V občem napreduje Slovenec, kar se goditi more le v dobro vrednej državi, kateri je skrben oče ljubljani vladar, ki čuva nad nami z geslom: „viribus unitis“, s združenimi močmi. Trdni in nepremagljivi smo v zvestobi do svoje habsburške hiše. Dokazali smo to že večkrat s sreem, djanjem in delom. Tudi danes podajamo na sicer revni a vendar odkritosrčnosti polni blazini zagotovilo iskrene vdanosti in nepremagljive zvestobe preljubljenemu vladarju Franc Josipu I. Bog živi ga mnogajeta leta!

To so toraj, preljubi Slovenci, nauki, ktere nam podaja naš oče Andrej, ki vedno kliče: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Slovenski narod že dolgo spoznava z največjo hvaležnostjo brezštevilne velike zasluge Einspielerjeve, večje kakor jih ima kdor si bodi za Slovence. Nobeno ime ni tako globoko seglo v narod slovenski na Koroškem, kakor ime vrednika „Miru“. Že davno volile so Einspielerja mnoge domače družbe, kmetske občine za častnega uda, občana. On je podpredsednik „Katoliškega društva“, odbornik, denarničar in podpredsednik „družbe sv. Mohora“, odbornik „Slovenske Matice“. Akademikna mladina podala mu je častne diplomo, jednako društvo „Slovenski Jez“ v Brdih in drugod. On je prvi častni član „družbe sv. Cirila in Metoda“, ustanovitelj in odbornik „Vincencijeve družbe“, ustanovitelj in dobitnik društva „katoliških pomočnikov“ v Celovcu itd. Knezo-škof imenovali so ga škofovskim svetovalecem in sam oče papež so te dni izvolili ga častnim komornikom, naslovom „monsignor“.

Srečen med svojim sorodom, ljubljen od revnega ali hvaležnega mu naroda, visoko čislán od vsega zavednega, avstrijskega slovanstva, pričakal je blagi naš Andrej prekrasni današnji dan, ki kaže njemu in nam:

„Dolgo življenje,
Dolgo trpljenje,
Malo miru,
Mnogo sadu“.

Bog nebeški daj, da bi mu bila:

„Zarja večerna
Slava neizmerna!“

Narod pa se ne bode izneveril sam sebi, ne udaril se s slepoto in temo sedaj, ko mu svita zarja boljše bodočnosti. Naj bi stal zvest očetovskim naukom svojega probuditelja, učitelja, voditelja; naj bi delal složno in neutrudljivo! Da bo temu z božjo pomočjo takó, priča ravno današnja slavnost. Njemu pa, ki mu velja naša svečanost, dal bode slovanski kulturni zgodovinar častno mesto v zgodovini slovenskega razvitja.

Ljubi Andrej, Ti prvoboritelj z jeklenim značajem, zreti smeš s ponosom in največjo zadovoljnostjo na svojo slavno prošlost! Ti si duša veselejše preroditve! Po pravici Te imenujemo svojega „očeta“! Po pravici Te ljubimo in spoštujemo! Sprejmi hvaležnost našo! Redko kdo dočaka čvrst na duhu in telesu število Tvojih let, a koliko jih je še-le, ki s tako zadovoljnostjo kakor Ti morejo ozirati se na dolgo trnjevo pot za seboj! Slovenec Tvoje zasluge dobro pozná, ceni in slavi, blagoslavljal bode Tvoje delo pozni vnuk!

Monsignor Einspieler, ponos in dika mile nam domovine, vodnik koroških Slovencev, sprejmi navdušeno naše častitanje: Bog Te ohrani še mnoga leta slovenskemu narodu na srečo, čast in slavo! Bog poživi našega Andreja! Živio!

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Notranje dežele.

Štezijski Čehi imeli so shod dné 21. t. m. v Opavi ter so sklenili sledeče: Mi zbrani meščanje iz Opave in Klinkovcev izražamo svoje trdno prepričanje, da bo ministerstvo vzlic prvi nepovoljni rešitvi naše prošnje za ustanovljenje češke gimnazije v Opavi vstreglo našim željam, in da bo „češki klub“ s pomočjo ostalih desničarjev odločno podpiral opravičene naše težnje.

V Roveredi na spodnjem **Tirolskem** sklenil je mestni odbor prositi ministerstvo, da to leto še ne razpusti zgornje gimnazije. V bodočem šolskem letu vzdržavalo bo mesto na lastne stroške peti gimnazijski razred, ki bi se moral letos najprvo opustiti.

Hrvatski deželni zbor prične svoje delovanje dné 1. septembra. Novisadski „Branik“, ki je baje dobro poučen, prorokuje hud boj pri razpravi gledé poveritve zadnjih volitev. Znano je, kako je prišla večina v zbor. Če ima vlada dobro vest, porabila bo z veseljem to priložnost, da se opraviči vseh očitaj, ter bo sama zahtevala, da se nepristransko preiščejo zadnje volitve. Kaj pa je v tem oziru upati, uči že zdavno britka skušnja. Vlada stranka omenjala bo v svojem naslovnem načrtu edino le svojo vdanost do cesarja, nasprotna stranka pa bo skušala prodreti, da se razjasni tudi državnopravno razmerje med Hrvatsko in Ogersko. Obravnavalo se bo v saboru bajé tudi vprašanje, ali se ima zopet uvesti verska šola, kakor zahtevajo to Srbije. Zeló kočljiva je ta stvar, ker odvisno je od vladnega postopanja, ali bodo ostali Srbije tudi v prihodnje zvesti pristaši vlade.

Vnanje države.

Bivši **srbski** finančni minister Vuk. Petrović ugovarjal je, ker je vlada zaplenila vse njegovo premično in nepremično premoženje. Vlada zahteva odškodnino, ker je Petrović izplačal preveč obresti

srbski železnični družbi. Vsled tega ugovaranja pričela se bo redna pravda.

Novo bolgarsko ministerstvo še ni sestavljeno. Po poročilih prevzel bo predsedstvo in pravosodje Tončev, zunanje zadeve Strausky, notranje zadeve Dagorov, finance Kalčev, vojno Petrov in nauk Čomakov. „Svoboda“ pozdravila je nastop Koburžanov: „Bolgarski narod smatra Vas svojim rešiteljem! Vaša Visokost drži naj višoko zastavo časti, svobode in neodvisnosti bolgarske. Bolgarski narod zasedel bo Vaš prestol, da ga bodele mogli peljati v cvetočo bodočnost!“ Pristaši Cankova nočejo sodelovati z novo vlado. Ako ostanejo pri tem svojem sklepu, sestavilo se bo ministerstvo iz liberalno-narodnih mož, kakor so: Mutkurov, Stambulov in Tončev. — Turčija naznanila je princu, da so vse velesile složne v tem, da njegovo bivanje v Bolgariji ni veljavno in postavno.

Ruski listi sklepajo iz odpotovanja carske družine v Danijo, da Rusija ne bo še tako hitro in odločno postopala proti Bolgariji, kakor se je mislilo.

Nemški cesar okreval je toliko, da se je dné 25. t. m. vdeležil častniškega streljanja na orla. Cesar šel je ob celi vrsti strelcev prvega gardnega polka na stališče ter oddal prvi strel, s katerim je zadel orla.

Protivladni **francoski** listi pogajajo se za Koburžana ter strastno napadajo vlado zaradi postopanja gledé Bolgarije. „Justice“ piše: Ali naj se uči republikanska Francija od Italije, kaj je čast, neodvisnost in spoštovanje narodnega načela? Bolgarijo izročiti skupni vojni ruski in sultanovi, bilo bi preveč celó za Rouvierovo ministerstvo. Francija obnašati se mora v tej zadevi dostojnejše, ne pa opirati se na eni strani na Giersa, na drugi strani pa na Bismarcka. — Pri pogrebu ruskega kneza Wittgensteina dné 25. t. m. klicalo je ljudstvo: „Živela Rusija! Živela Alzacija-Lorena!“ Sprevod spremljevalo je francosko vojaštvo.

Angleški vladi dovolila je predvčeranjim spodnja zbornica, da sme zatrei irsko narodno ligo. Chamberlain govoril je pri nekem shodu v Birminghamu tako, da skoraj gotovo ne bo podpirala vlade njegova stranka. Naglašal je med drugim: Vlada imela je pravico, da se ne ozira na naše svete. Pravico imam pa tudi jaz s svojimi tovariši, da postopam v zadevah, v katerih se ne zlagam z vlado, kot neodvisen prijatelj vlade in da to neodvisnost svojo izražam javno in dejanjsko pri glasovanji v spodnji zbornici. — V Dublinu bilo je predvčeranjim velikansko zborovanje, kjer se je sklenilo, da se meščanje Dublinski nikdar ne bodo podvrgli posilnim vladnim naredbam, pač pa da grajajo tako vladno postopanje. Dillon in O'Brien svetovala sta Ireem najskrajnejši upor. — Proti irskemu poslancu O'Brienu postopala bo vlada kazenskim potom, ker je pri shodu dne 9. t. m. ščuval najemnike na posestvu grofice Kingssonove, naj se ne uklanjajo postavi.

Izvirni dopisi.

Iz Celovca, 25. avgusta. Tesno je bilo pri srei nam koroškim Slovincem, ko smo videli minole dui odhajati svoje brate v razne pokrajine slovenske po sijajno izvršeni slavnosti Einspielerjevi; hudo nam je bilo, ker oni se vračajo v dežele, kjer smejo prosteje dihati, mi pa ostanemo v deželi, kjer bi nam Slovincem prepovedali tudi prosto misliti, ako bi bilo mogoče. Einspielerjeva slavnost je vzburla liberalce. Da, skoro besni divjajo; korak za korakom nas zasledujejo ter nas psujejo na raznovrstne načine. — Gospodičina Vernikova, ki je v občno pohvalo deklamovala na zlati maši prolog S. Gre-

bil l. 1759. v mašnika posvečen. Kapelanoval je prvi dve leti v Ljutomeru, potem pa do l. 1765. pri sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. Takrat je bil premeščen k Veliki nedelji, kjer je služboval do l. 1772., ko je postal Leeb-ov beneficiját na Ptui. ¹⁾ Umrl je ondi 66 let star dné 8. apr. 1800 „an Faulungsfieber“, kakor ondotna mrtvaška knjiga omenja.

Stariha Jakob. Dné 15. avgusta 1763 v mašnika posvečen, je kapelanoval od 1. maja 1765 do 15. julija 1769 v Monsbergu, potem pa do novega leta 1770 na Hajdinu. L. 1777. je bil kapelan v Hočah, l. 1779. pa je postal vikarij pri sv. Janžu na Dravskem polji, kjer je služil 16 let. Dné 11. decembra 1795 šel je v pokoj ter je živel prva leta pri sv. Janžu, od koder je 23. julija 1800 šel oskrbovat župnijo sv. Lovrenca na Dravskem polji. Po prihodu novega župnika Jerneja Rojka dné 21. marca 1801 še je opravljal pri sv. Lovrencu eno leto službo kapelana, potem pa je odšel v svojo domovino. Čez nekaj let se je vrnil zopet na Štajarsko in je umrl na Hajdinu 5. sept. 1813. ²⁾

¹⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradi.

²⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradi, in J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, I, 519.

Stariha Martin, rojen l. 1655., je bil „ad indultum Pontificis ad tit. proprii matrimonii“ posvečen v mašnika l. 1683. Poznej je pristopil k nemškemu redu in je dné 1. maja 1693 postal župnik v Središču. Od tod je l. 1701. šel župnikovat k sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. ¹⁾ L. 1704. je pri Jeruzalemu v tako imenovanem „Babjem klancu“ s pomočjo faranov premagal divje Krnce, ki so bili z Ogerskega tje prihruli ter si je s tem junaškim činom pridobil slavno ime: „Victoriosus“. ²⁾ Umrl je l. 1720.

Stariha Matija — „Croata Tschernemblensis“ — od novembra 1714 do junija 1717 kapelan v Ljutomeru, od 1720 do 1743 pa župnik pri sv. Miklavži v Ljutomerskih goricah. ³⁾ Poprej imenovani Stariha Martin mu je bil stric.

4. Dol (Lustthal).

Fassl Matija „Carniolus, Lustthallensis, ss. Theologiae auditor“ je bil „ad tit. L. B. de Gussitsch“ posvečen v mašnika 13. julija 1766. ⁴⁾

¹⁾ Knezoškofjski arhiv v Gradi.

²⁾ „Sov. Gospodar“ 1880, št. 9.

³⁾ Knezoškofjski arhiv v Mariboru.

⁴⁾ Knezoškofjski arhiv v Mariboru.

Z novim letom 1770 je začel službovati kot drugi kapelan pri sv. Križi više Ljutomera, kjer je 32 let star še istega leta umrl. Pokopali so ga 9. maja 1770. ¹⁾

5. Idrija.

Šturm Jernej, rojen 28. avgusta 1782, je bil 18. septembra 1808 v mašnika posvečen. Kapelanoval je do 1809 v Gornjemgradu, potem pa do 1811 v Pišecah. Od ondot je prišel v Rogatec, od tam pa l. 1812. na Vransko, kjer je služil 5 let. L. 1817. je šel v Laški trg, od tam pa čez tri leta za provizorja v Loko. L. 1821. je kapelanoval v Žalci, a že 1. novembra t. l. je nastopil župnijo sv. Gere v Sedrašu. Umrl je ondi 22. avg. 1835. ²⁾

6. Ig.

Gregor, sin Štefana. Lavantinski škof Lenart ga je posvetil na kvaterno soboto: „Venite“ l. 1515.

¹⁾ Mrtvaška knjiga sv. Križa ima: „1770 9. Maii sepultus est Reverendus Dnus Mathias Fassl, Carniolus ex Lustthal, coop. Secund. ad s. Crucem aet. 32 ann. provisus oibus per Ioannem Panyan, coop.“

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, IV., 367.

gorčičev, ne upa si niti na ulico, ker brž so liberalni kričači za njo ter jo obsipajo z raznimi psovkami. To je omika naših Nemcev.

Toda tem ljudem je omika v resnici deveta briga; to nam spričujejo lažnjivi dopisi s Koroškega v Graško „Tagespost“. Tam nekdo laže, da so Ljubljanski peveci na Koroškem „tulili“, dasi so jih tudi nemška gospôda „pri Sandwirtu“ v Celovci z veseljem poslušali, dasi so s svojim milim in veličastnim petjem zelo povzdignili vso slovesnost. Dalje pravi lažnjivi dopisun, da so koroški domači peveci (morda meni vrle pevce iz Št. Lenarta) v senco stavili Ljubljanske. Toda resnica je, da so Ljubljanski peveci že preje odšli iz Sveč, predno so Št. Lenarški peveci prišli vsled neugodnega vremena. Kar pa poročajo zadnje „Freie Stimmen“, to pa presega vse meje dostojnosti, s takimi ljudmi ni govoriti dostojnemu človeku. — Toda naj pišejo liberalni nemški listi, kar jim drago, Einspielerjeva slovesnost je vtrdila moralno nas koroške Slovence, združeni z drugimi Slovenci borili se bomo brez bojazni tudi za naprej za svoje pravice in trdno upamo, da ne brez vspeha.

Iz Trsta, 24. avgusta. (Darilo za papežev jubilej. — Tujci. — Vojni ladiji.) Kakor ste menda že o svojem času poročali, osnoval se je tudi tukaj izmed odličnih in visokih oseb odbor za slovesno praznovanje papeževe zlate maše. Posebno dolžnost si je štel, za tretjo točko, namreč za vatikansko razstavo kaj posebnega storiti, kar se mu je tudi posrečilo. Sklenil je namreč Tržaški odbor med drugim za razstavo odbranimi darovi tudi, da naj kak slikar posname ono umetnostno delo, ktero se nahaja v stranski kapeli sv. R. T. stolne cerkve sv. Justa, namreč spodnji del mozaika v apsidi s podobami dvanajstih apostolov. To umetnostno delo, kakor sodijo Kandler in drugi starinoslovci, je iz šestega ali celó iz petega stoletja krščanske dôbe. — Te podobe toraj je posnel ali kopiral Tržaški slikar Lonza, kateri je tudi s posebnim adhoc odbranim odborom volil in nadzoroval vezenje, koje so nekatere gospé s posebno spretnostjo in sposobnostjo v svilo in volno delale. — To krasno delo — to vezenje s svilo in volno — je drugi posnetek ali reprodukcija slikarjevega dela onih dvanajstih apostolov izdelanih v mozaik-u — in to je bilo od 20. julija dalje razstavljeno v veliki dvorani Lloydove palače. Brez ozira na veliko vrednost tega dela, je zanimalo mnoge že zato pogledati krasno delo, ker marsikdo še ni videl do sedaj tega niti pri sv. Justu, niti ni vedel, da se sploh kaj takega gori nahaja; potem pa tudi zato, ker je delo Tržaških gospô, katerim se mora hvala izreči, da so hotele kaj takega se lotiti, posebno tukaj, kjer veje vedno nekako veri, če ne naravnost sovražen, pa vsaj indiferenten duh. Pokazale so s tem tiste gospé ne samo svojo umetnost, ampak takorekoč tudi nekako vnetost za versko stran, za kar jih je tudi neki tukajšnji listič hotel smešiti; zato jim tudi vsa čast. Celo vezenje je dolgo 11 metrov in 2³/₄ metra široko, in vezeno tako krasno, da gledalec, stoječ na sredi sobe, skoraj ne vé, kje da so podobe vezene, kje pa slikane; na jednom konci namreč je stalo delo slikarjevo, posamezne podobe druga zraven druge, na drugem pa delo gospej. Podobe imajo naravno velikost in se jim pozná visoka starost že po tem, kako se držijo; — ne vidi se na njih tista gibčnost in živost, kakor pa na slikah poznejših ali sedanjih časov,

temveč se jim vidi, kakor bi se držali nekako trdo. — Vsak ima na svoji levi strani zapisano imé z velikimi črkami — in sicer stojé v sledečem redu: Prvi od leve proti desni je, kakor ima zapisano S. PHI-Lip-pus — obraza jako mladega, brez brade in z rujavimi lasmi — drži v desni roki zvitek papirja. Drugi je S. Bar-tho-lo-mae-us s črno brado in se drži jako strogo — levo roko ima nekako v plašč zavito, kakor s togo ogrnen. Tretji S. Ma-thae-us, z desno roko blagoslovlja, ko z levo drži del plašča. Četrti S. Jo-a-nes, ima desno roko nekako navzgor stegneno, z levo drži pa knjigo. Peti S. An-dre-as, tudi drži desno roko pripravljeno za blagoslov, v levi pa ima palico, in vrhu nje križ — zavrt pa je ves v črn plašč. Šesti je S. Pe-trus, z desno blagoslovja, drži v levi križ. — Potem pa je na sredi med tem in sledečim apostolom neka nad meter visoka rastlina, kakor bi iz kakega drevesa rastle cvetlica. Sedaj pa je zopet apostel in sicer S. Pau-lus; z levo roko drži knjigo — opiraje jo na prsi. Osmi je S. Ja-co-bus; ima jako črno brado in je s plaščem ogrnen, na prsih pa drži z levo roko zavitek. Deveti je S. Tho-mas; z desno kaže proti nebu, v levi pa stegneno navzdol drži zavitek. Obrazovan je pa z rujavimi lasmi in brez brade. Sedaj sledi prostor za okno. Sledeči apostol S. Sym-o-n. Z desno pred prsmi kaže navzgor, levo pa ima zavito v plašč. Obrazovan je s črno brado in takimi lasmi. Jednajsti je S. Ja-cobu. Z desno roko drži togo in zavitek, levo pa ima vso razgrneno. Dvanajsti S. Ma-thi-as, s črno brado in lasmi obrazovan, drži z levo roko togo in zavitek, z desno pa kaže proti nebu.

Iz tega se vidi, da so oni precéj drug drugemu podobni — in da se skoraj vsi jednako držijo, tudi kar se tiče obrazov, so si jako podobni. Vezenje je tako lepo izvedeno, da se niti skoraj ne pozná, da je sestavljeno iz raznih križcev ter da se od bolj daleč vidi prav kakor bi bilo slikano. Spodaj pod podobo pa se bere še sledeče: Leon XIII. P. M. Anno f. f. Consecrationis ejus quinquages. Matronae tergestinae gratul. opus missionem antiqviss. imitatae D. D. ann. MCCCCLXXXVII.

To krasno delo bode toraj krasilo vatikansko razstavo.

Zadnji teden je došlo v Trst več odličnih oseb; med temi so v prvi vrsti zanimali občinstvo Tržaško egipčanska princa E. Abbes Bey in Mohamed Ali Bey, njih voditelja ekscelenci Ali Paša Gameli in Tonino Paša, cerimonijar Rostovitz Bey in par slug. Mudili so se v Trstu skoraj eden teden, ogledali si znamenitosti Tržaške, obiskali tudi v četrtek zjutraj Miramar. Oblečeni so bili vsi, tako principi kakor tudi spremstvo, po evropski, samo obligatni fez jih je kril. Podali so se v soboto zjutraj z brzovlakom na Dunaj, kjer stopijo v Terezijanum. — Druga dva imenitna tujca, došla v petek, sta bila D. Rhazis, polnomočni minister iz Aten, in angleški guvernér na Cipru, Sir M. Bulwer. Sploh ne mine skoraj dan, da ne bi prišel kak visok tujec, bodisi po morji, bodisi po suhem.

Včeraj zjutraj ste zapustili tukajšnjo luko vojni ladiji „Hum“ in „Reka“ proti Pulji jadraje.

Razpisano je tukaj mesto c. kr. finančnega svetovaleca; dal Bog, da bi dobil kak pošten uradnik, kateri ne bi bil naš nasprotnik, ampak vsaj pravičen Slovanom na Primorskem. To pričakujemo od ministra Dunajevskega!

tam pa čez pol leta v Loče. L. 1821. prišel je k sv. Križi pri Slatini, a še v tistem letu je odšel v Škale, kjer je kapelanoval do l. 1824. Takrat je postal provizor v Gorenji Ponikvi. Isto službo je opravljal l. 1825. tudi pri sv. Vidu pri Valdeku, dokler ni postal 25. okt. i. l. župnik pri sv. Marjeti pri Polzeli. Ovo župnijo je oskrboval do 23. aprila 1851, potem pa je šel v pokoj in je živel v Polzeli, kjer je imel lastno hišo. Umrli je 28. avg. 1861.¹⁾

8. Sv. Jurij pri Kranji.

Aleš Peter je bil 1717 duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji na Stražah, poznej pa kapelan v Litijški višji dijakoniji.²⁾

¹⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, III., 499.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., 101.

(Dalje prih.)

Domače novice.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Prestavljeni so sledeči č. gg. kapelani: Alijančič Janez iz Šmarja v Ribnici; Jenko Ludovik z Višnje Gore v Šmarje; Potočnik Tomaž z Vrhniko v Dob; Sitar Matej iz Polh. Gradea na Vrhniko; Zelnik Josip z Iga v Št. Martin pri Litiji; Čuk Julij iz Logatec na Ig. Na novo nastavljeni so č. gg.: Horvat Mihael v Višnji Gori; Hladnik Janez v Polhovem Gradcu; Krainer Alojzij v Čateži; Mikš Janez v Logateci; Vrhovšek Franc v Sodražici.

(Duhovske spremembe v Krški škofiji.) Č. g. Jan. Volavčnik v Velikoveu je dobil župnijo Rudo. — Umrli sta č. gg. Goldenek in Vidrih. R. I. P.

(Instalacija.) Č. gg. Koprivnikar Janez in Molek Martin bila sta danes vmeščena; prvi za faro Vrhniko, drugi pa za faro Savo.

(Velikodušen dar.) Mil. gosp. dr. Henrik pl. Pauker, stolni dekan, izročil je „kat. tiskovnemu društvu“ 100 gl. in s tem pristopil k društvu kot dobrotnik. Bog plati! Vivant sequentes! — Potrebe časa in čast dobre stvari zahtevajo, da bi prav mnogo udov še pristopilo k mlademu društvu. Ude in vsake dobrovoljne darove v namen društva sprejema društveni tajnik in blagajnik preč. g. Žiga Bohinec.

(Vabilo k slavnosti sedemdesetletnice Davorina Trstenjaka) v Slovenjem Gradcu v nedeljo dne 4. septembra 1887. Spored slavnosti: I. Sveta maša v cerkvi sv. Ponkracija na gradu ob 10. uri. — II. Poklon deputacij in zastopnikov v župni hiši v Starem trgu ob 12. uri. — III. Skupni obed ob 2. uri v gostilni g. Güntherjevi v Slovenjem Gradcu. Slavno „Slovensko pevsko društvo“ bode med obedom pelo več zborov. — IV. Ljudska veselica na Lobetovem vrtu se začne ob 4. uri: 1. Slavnostni govor, govori g. dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane. 2. Koncert „Slovenskega pevskega društva“. 3. Prosta zabava, pri kateri svira domača godba. — Vstopnice za obed po 1 goldinar se dobivajo pri slavnostnem odboru v Slov. Gradcu. Kdor se ga želi udeležiti, naj se oglasi najdalje do 30. avgusta. Ravno tako za vožnjo iz Spodnjega Dravberga do Slov. Grada in za prenočišče. Vlak odhaja iz Maribora ob 8. uri 15 minut dopoldne in ob 3. uri popoldne, ter prihaja v Spodnji Dravberg ob 11. uri 16 minut, oziroma ob 5. uri 11 minut popoldne. Od Koroške strani prihaja vlak v Spodnji Dravberg ob 10. uri dopoldne in ob 4. uri popoldne. Za vdeležence slavnosti, ki so pravočasno oglasili svoj prihod, bodo vozovi pripravljeni na kolodvoru, da jih odpeljejo v ³/₄ ure oddaljeni Slov. Gradec.

(„Slovensko pevsko društvo Ptujsko“) bode pri slavnosti D. Trstenjaka pelo sledeče pesmi: A. Moške zборе: 1. „Molitev“, Dav. Jenko. 2. „Sokolska“, A. Förster. 3. „Naprej“, Dav. Jenko. 4. „Domovina“, A. Nedved. 5. „Tam, kjer beli so snežniki“, A. Förster. 6. „Mi vstajamo“, B. Ipavic. 7. „Bodi zdrava domovina“, B. Ipavic. 8. „Bože živi, blagoslovi“, Tovačovski. 9. „Lepa naša domovina“, Lichteneger. 10. „Jadransko morje“, Hajdrih. 11. „Danes tukaj, jutri tam“, Kocjančič. 12. „Slovenec sem“, Gust. Ipavic. — B. Mešane zборе: 1. „Pozdrav“, Gust. Ipavic. 2. „Sem slovenska deklica“, J. Leban. 3. „Domovina“, F. S. Vilhar. 4. „Lahko noč“, G. Ipavic. — Častiti peveci naj blagovolijo sekirice seboj prinesiti; kdor jih še nima, naj se hitro oglasi. Vsi bližnji gg. peveci naj vsi gotovo pridejo. Prva glavna vaja bo v soboto dne 3. septembra zvečer, druga v nedeljo zjutraj v Slov. Gradcu. Peveci naj se pridružijo raznim deputacijam. Na srečno svidenje! Bratski pozdrav.

Odbor.

(Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Grmu) končá se danes kurz za ljudske učiteljele z izpitom, pri katerem zastopa deželni odbor g. deželni poslanec c. kr. svetnik E. Dev.

(Odbor narodne čitalnice na Ptuj) naznanja, da ima v svoji oskrbi gostilno in kavarno v „Narodnem domu“. Gostom se more postreči s pristnim domačim vinom in dobro kuho. Svoji k svojim!

(S Ptuj.) V četrtek zvečer, t. j. 25. t. m., se je z Reke po južni železnici peljalo dva voza tamošnjih „vatrogascev“ v Pešto k nekemu zborovanju. Može so bili opravljeni mehikanski, precej obloženi in so se odlikovali z divjimi kiki „eljen!“

(Ptujskih velikonemcev mestni župan, trgovec Eckl), se je odpovedal županstvu. Vzroki so neki

v subdijakona, na kvaterno soboto: „Intret“ l. 1516. v dijakona, v soboto: „Sicientes“ t. l. pa v mašnika.¹⁾

Zdravje Janez je bil l. 1651. duhovni pomočnik v Gornjemgradu, l. 1652. pa kapelan na Vranskem.²⁾

7. Jesenice.

Noč Lovro, „Magist. Philos. et theologus speculativus“, do l. 1738. instruktor v Karlovišči v Ljubljani, potem duhovni pomočnik pri sv. Ksaverji v Stražah, poznej kapelan v Pilštanji.³⁾

Stroj Janez Evang., rojen 14. decembra 1785, je bil v mašnika posvečen 15. sept. 1811. Kapelanoval je do 1812 v Velikoveu, potem do 1815 v Čadramu. Od tod je prišel v Konjice, kjer je služboval do l. 1818., ko je bil v Žreče premeščen. Čez dve leti ga premestijo v Dobovo, od

¹⁾ Zapisnik ordinacij Lavantinske škofije.

²⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, IV., 111.

³⁾ J. Orožen, „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, II., 106.

razni; posebno „škandalček“ buršev „Germanije“ v kazini — neki dogodek dne 18. avgusta — nova mestna šola in novi velikonemški mestni tajnik. Natančneje o priliki.

(Odvetnik na zatoženi klopi.) Odvetnika dr. Strafello v Ptuiju zatožilo je c. kr. državno pravdnštvo Celjsko zaradi goljufije. Glavna obravnava vršila se bo dne 19. septembra pri c. kr. okr. sodišči v Celji.

Telegrami.

Dunaj, 26. avgusta. Nadvojvodinji Mariji Josipini je bolje in ni več nevarnosti. Zaveda se popolnoma, telesne moči dovoljne. Princ Jurij saksonski je danes zjutraj odpotoval v Draždane.

Petrograd, 26. avgusta. Po včerašnji izjavi časnika „Journal de St. Petersburg“ pišejo listi, da bo Rusija dalje postopala proti princu Koburškemu.

Sofija, 26. avgusta. Tončev odklonil je sestavo novega kabineta, češ, da lahko več koristi princu Koburškemu in bolgarski stvari izvan ministerstva. Novo ministerstvo sestavilo se bo v treh ali štirih dneh.

Carigrad, 26. avgusta. Turčija dala je nalog Šakiru paši, da tirja od ruskega ministerstva program, po katerem bi postopal ruski general, ako pride v Bolgarijo.

London, 27. avgusta. Spodnja zbornica zavrgla je z 272 glasovi proti 194 Gladstonov predlog, s katerim je protestiral proti vladni proklamaciji gledé irske narodne lige.

Zahvala.

Podpisani štejejo si v prijetno dolžnost, po tem potu izrekati svojo najpristranejšo zahvalo vsem onim, ki so na kateri koli način izvolili pripomoči, da se je *Einspielerjeva slavnost v Svečah* dne 21. avgusta t. l. kljub slabemu vremenu tako nepričakovano sijajno in za monsignora zlatomašnika, kakor tudi za ves slovenski narod na Koroškem povsem častno izvršila. — Najiskrenejše in v prvi vrsti zahvaljujemo se č. g. o. *Otonu Einspielerju* za navdušeni cerkveni govor; slavnostnemu govorniku gosp. *Juliju pl. Kleinmayrju* za krepke besede, s katerimi je spodbujal zbrani narod; prečastitemu in vrlemu našemu pesniku g. *Simon Gregorčiču* za krasne besede, ki jih je vpel v slavnostni prolog, velečenjeni gospodičini *Josipini Vernikovi iz Celovca* za navdušeno in v srce segajoče predavanje prologa; dalje *prečastiti duhovščini*, ki se je v tako velikem številu zbrala od blizo in daleč; vsem zastopnikom raznih društev in časopisov, deputacijam, občinskim zastopnikom; deputaciji „*Matice Slovenske*“, slavnega „*pisateljskega društva*“ iz Ljubljane in akademiskega društva „*Triglav*“ iz Gradca; izvrstnemu in slavnoznanemu pevskega zboru *Ljubljanske čitalnice* za premilo petje, s katerim nam je blažil srca in z njim imponiral celó našim nasprotnikom; milostljivi gospej *Kraigarjevi na Bistrici* za veliki trud, ki ga je imela s tem, da je za 100 devic napelala krasnih vencev iz samih planinskih cvetlic in jim z njimi ovenčala glave; g. *županu in celemu občinskemu zastopu v Svečah*; slavni požarni brambi v *Svečah* in osobito nje stotniku za trud in sijajen vsprejem, kakor tudi slavni požarni brambi iz *St. Jakoba*, ki se ni vstrašila dolgega pota in je polnoštevilno prihitela slavnost poviševati; slav. vredništvom onih časopisov, ki so s članki, dopisi in drugimi objavami tako živo podpirali slavnostni odbor v njegovem delovanju; slednjič lokalnemu odboru v *Svečah*, v prvi vrsti č. g. župniku *Šusterju* za obili trud, gostoljubni vsprejem in požrtvovalnost njegovo; sploh še vsem vdeležencem od blizu in daleč, kakor tudi še posebej *Svečanom* in v obče koroškim Slovincem, ki so vzlic jako grdemu vremenu zbrali se v tako ogromnemu številu in s tem javno zatrčili, da časté, spoštujejo in cenijo svoje zaslužne možé in da se zavedajo svoji narodnosti. — Dan 21. avgusta ostal bo de v zgodovini koroških Slovincem zapisan z zlatimi črkami. — Vsem vdeležencem slavnosti in častilecem Einspielerjevem kličemo sedaj srčni: Živeli! „Slava!“

V Celovci, dne 23. avgusta 1887.

V imenu slavnostnega odbora:

Dr. Valentin Nemec,

kanonik, konzistorijalni svetnik in dekan pri sv. Hemi, predsednik.

Janez Wieser,

župnik Elizabetinskega samostana, tajnik.

Matej Šervicelj,

knez, škof. svet. in komendator na Reberci, podpredsednik.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Umrli so:

25. avgusta. Metod Zaje, krojačev sin, 3½ mes., Poljanska cesta št. 33, jetika.

26. avgusta. Rajmund pl. Gariboldi, železniški uradnik, 48 let, Frančiškanske ulice št. 12, srčna hiba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera ▼ mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. jut.	737.18	+11.2	brevz.	megla	0.00
	2. u. pop.	735.86	+23.6	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	736.18	+16.0	brevz.	d. oblačno	

Zjutraj megla, potem jasno, jasna noč. Srednja temperatura 16.9° C, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

27. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 55 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 45 „
Akcije avstr.-ogerske banke	886 „ — „
Kreditne akcije	282 „ — „
London	125 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 95 „
Cesarski cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 55 „

Tržne cene

dne 27. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	3 25	Jajce, jedno „	— 3
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	3 74	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 74	Telečje „	— 50
Koruza, „	4 55	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	2 41	Koštrunovo „	— 36
Leča, „	12 —	Pišanee „	— 45
Grah, „	13 —	Golob „	— 20
Fizol, „	11 —	Seno, 100 kgr.	2 05
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	1 69
Mast, „	— 66	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 10

ŽELODČEVA ESENCA

lekarnja Piccoli-ja
v Ljubljani

To zdravilo napravljeno je po navodu, kojega je priobčil c. k. vladni svetnik in deželno-zdravstveni poročevalec za Kranjsko, g. dr. Emil vitez Stöckl. Izvrstnost esence potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili: ozdravlja želodčne in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vranične in jetrne obolenosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo. Želodčno in prehajalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštne povzetji. Poštino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (8)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (31)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z ½₁₀ L.

„ „ 50 „ „ ¾₁₀ L.

Tu je i.

25. avgusta.

Pri Matiču: A. Pertz, z. sebnik, z družino, iz Francije. — Gustav Schödel, ministerejalni uradnik, z soprogo, z Dunaja. — E. Pfeffer, glavni nadzornik, z družino, iz Prage. — Osvald Leuschner, potovalec, iz Brna. — V. Sauer, zasebnik, iz Gradca. — A. Klug, soproga majorja, z hčerjo, iz Bosne. — Götzl, tovarnar, z soprogo, z Bleda. — F. Rolledoni, zasebnik, iz Trsta. — J. Humel, podpolkovnik, z soprogo, iz Gorice. Pri Stonu: Lang in Heller, potovalec, z Dunaja. — Janez Arkauer, zasebnik, iz Budimpešte. — pl. Molnar, c. kr. ožrjni sodnik, iz Ogerskega. — J. Lavrič, učitelj, iz Gradca.

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari (6)

Andr. Druškovič,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, storje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posamezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se stroji in orodja za poljedelstvo, kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje **železja**, obrne naj se na

Franca Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke Portland in Roman cement, štokador in alabaster gips, storje za štokadoranje, asfalt za tlak sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča

(23) góri podpisani.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

Andree, Allgemeiner Hand-Atlas in 120 Karten-seiten mit vollständigem Namenverzeichniss. 2. Auflage. 12 zvezkov à gl. 1.24

Causette, Manresa für Priester. Ausführliche Exercentienvorträge. 2 zvezka . gl. 4.03

Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder in katechetischer Lehrweise erklärt gl. 3.35

Hartmann, Repertorium Rituum. Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritualvorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gl. 7.44

Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis. Editio altera gl. 4.34

Schepers, Alfons M. von Liguori in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchenlehrer gl. —.62

Schott, Die Wunder von Lourdes. 18 zvezkov à gl. —.25

Málenčev sirup,

koji se z parom zgoščeje in kuha, je popolnoma čist, ter se izdeluje iz najlepših, duhličih kranjskih górskih málene. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem. Prodaja se v stekl. po 1 kilogr. 80 kr. — 10 stekl. 7.50 gl. Manjša steklenja velja 40 kr. Naročuje se v lekarni Piccoli-jevi na Dunajski cesti v Ljubljani, in se z obratno pošto točno in vestno razpošilja proti povzetji ali predplačilu zneska. (7)

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in potnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovcu preko Domžal vsak dan ob ½7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob ½7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob ¼5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek sredo, petek in soboto ob ¼5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob ¼5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.